

Протокол

№

гр. София, 29.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **2828** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбата на чл.142, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК на именното повикване в 15:17 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Н. П. Р., чрез НАЧАЛНИКА на ЗАТВОРА ГР. С. – редовно призован, се явява лично и с адвокат С. И., с пълномощно от днес.

СЪДЪТ разпореди да бъдат свалени белезниците от ръцете на жалбоподателя.

ОТВЕТНИКЪТ НАЧАЛНИК НА ЗАТВОРА ГР. С. – редовно призован, се представлява от юрисконсулт К., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата жалба и писмения отговор на ответника.

ДОКЛАДВА административната преписка, постъпила с придружителното от административния орган писмо, с вх. № 9705/11.03.2024 г.

Адвокат И.: Поддържам жалбата.

Юрисконсулт К.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИОБЩАВА към материалите по делото делото представените с административната преписка писмени доказателства.

Адвокат И.: Поддържам направените доказателствени искания в жалбата, а именно: да се изиска Заповед № 108/19.02.2024 г. на началника на Затвора С., с която е отстранен от работа, Заповед № 467/31.10.2022 г. на началника на Затвора С., с която е назначен на работа, Протокол № 13/15.02.2014г. за изслушване на ищеца по повод наложеното му наказание и Заповед № 104/16.02.2024г. за налагане на дисциплинарно наказание.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/: Поискали сме окръжно писмо по заповед на началника на Затвора – [населено място] във връзка с прилагането на чл.170 от ЗИНЗС. Необходимо е за да се види, че въпросната заповед, която е изпратена до всички началници на затвора е как да се прилага точно този чл.170, по който съм спрял от работа. Използва се често от началника на затвора без да има уважителни причини.

Юрисконсулт К.: Възразявам да се приеме тази заповед.

СЪДЪТ счита направеното доказателствено искане за неоснователно, доколкото същото е насочено единствено към административните органи, а тези указания не обвързват съда. В тази връзка за съда не е необходимо да се събират доказателства свързани с вътрешната организация и реда, по който да прилагат административните органи определени законови разпоредби. В тази връзка, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ и НЕ УВАЖАВА направеното доказателствено искане.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ счете, че делото е изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА ДЕЛОТО.

Адвокат И.: Моля да бъде уважена исковата молба. Считаю същата за основателна, предвид това, че ответната страна не оспори с надлежни доказателства твърденията, които сме направили в исковата молба, а именно, че ищецът е бил назначен на работа, а след това освободен, но не защото е нарушил някоя от разпоредбите на чл.170, ал.2 или ал.3 от ПП ЗИНЗС, където законодателят е разписал основанията, на които следва да бъде отменена заповед за работа на лишен от свобода. Наложено наказание не може да бъде такъв повод и причина за освобождаване от работа, тъй като не е предвидено в Разпоредбата на чл.170, ал.2 или ал.3. За ищеца не са налице предпоставките посочени в тази законова разпоредба, а именно в чл.170 от ЗИНЗС и по никакъв начин не е обосновано отстраняването му от работа. Твърдим, че не е приложен правилно материалния закон, който е относим към предмета на настоящото производство. Не са спазени производствените правила при налагането на заповедта, с

която е отстранен от работа, тъй като не е имал възможност да се запознае с преписката, със самото започване на това производство и обстоятелствата, поради които е започната преписката по отстраняване от работа и не е бил запознат с доказателствата, които са били приложени към заповедта за дисциплинарно наказание, а именно докладна - записка на инспектора по социални дейности, Докладна - записка № 2432/05.02.2024г. на мл. инспектор Т., както и със съобщението до ГДИН за наложеното наказание. Тъй като е нарушен и принципът инкорпориран в чл.105, ал.2 от ЗИНЗС, че за едно нарушение може да бъде наложено само едно наказание, твърдим, че, тъй като и двете наказания са наложени при една и съща фактическа обстановка, всъщност за едно и също нарушение са наложени две санкции. В тази връзка ще посоча Решение № 8047/22.12.2017г., по адм. дело № 11038/2017г. на 2-ри състав, по описа на АССГ, видно от което, цитирам: при липсата на регламент за едно наказание в специалния закон, характерът на наложената санкция се цени с оглед последиците върху правната сфера. Ето защо, считам за обоснована и доказана исковата молба, с която ищецът е сезирал съда и поради това, моля да уважите същата. Моля да ни бъдат присъдени разноски, за които представям списък.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА списък с разноски, представени от процесуалния представител на жалбоподателя.

Юрисконсулт К.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна, поради факта, че е издадена от компетентен орган във формата при спазване на процесуалните правила и целта на закона, както и в съответствие на материалния закон. Нарушението се изразява в това, че лишеният от свобода е притежавал неразрешена вещ, а именно мобилен телефон. Той работи и се среща с голям брой лишени от свобода, което създава условия за следващи нарушения и от други лишени от свобода, при осъществяването на социални контакти с тях по време на работа. Не считам, че става въпрос за две наказания за едно и също нарушение, тъй като началникът на Затвора има право да назначава на работа, както и да освобождава от работа по негова преценка и съгласно чл.170, ал.2 и ал. 3 при груби нарушения на дисциплината. В случая, притежанието на неразрешени вещи, представлява точно такова грубо нарушение на дисциплината. Правото на труд на лишените от свобода, има за цел преди всичко тяхната ресоциализация, това не е между тях и началника на затвора, и не възникват трудови правоотношения по смисъла на КТ. В този смисъл за прекратяване на тези отношения не е необходимо да се търси основание по КТ. Поддържам изложеното в писменото ни становище. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендирам присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева.

Адвокат И. /реплика/: Споменах, но не изредих подробно, кои са хипотезите на чл.170, ал.2 и ал.3. За моя доверител не е налице нито една от тях, а именно - той няма системно неизпълнение на поставените норми, няма неуплътняване на работното време, няма отказ от извършване на работа и задачи, няма други тежки нарушения на дисциплината на работното си място. Освен това, дисциплинарното нарушение не е

извършено нито в деня, в който той е полагал труд, нито на мястото, на което е бил назначен в А. КЛУБ. Нито по време, нито по място е засегнало трудовите му задължения. Не сме твърдели, че е възниквало трудово правоотношение, а твърдим, че е полагал труд и нашите претенции са изключително в Разпоредбата на чл.170, ал.2 и ал.3, а именно, че не са налице тези предпоставки.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ /лично/: Във връзка с това, че съм притежавал мобилен телефон, няма забрана в ЗИНЗС, която да постановява забрана да притежавам мобилен телефон. В чл.97, ал.1 от ЗИНЗС е записано – „могат да“, това не е императивен член, дори е видно от самия глагол. Аз съм наказан за това и не оспорвам тази заповед, но оспорвам заповедта за уволнение от работното ми място, където ходя само вторник и четвъртък и посещаемостта е от двама души. Аз съм хванат в петък с телефон и то в нарушение на друг член от ЗИНЗС, т.е, по времето за почивка след единадесет часа са влезли на проверка, а десет часа аз вече трябва да съм заспал. Влезнали са с едно нарушение, а са установили друго нарушение. Не съм извършил абсолютно нито едно дисциплинарно нарушение, което да попада в приложение на чл.170, ал.2 и ал.3 от ЗИНЗС.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ СЪС СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:35   часа.

С Ъ Д И Я:

СЕКРЕТАР: